

из члана 2. овог закона, а која доспевају у тој години, ако то не учини корисник кредита.

Средства из става 1. овог члана корисник кредита, односно Република Црна Гора ће пренети на посебан рачун код Црногорске комерцијалне банке, са искључивом наменом отплате кредита из члана 2. овог закона.

Члан 6.

Црногорска комерцијална банка измириваће према Влади Републике Пољске доспеле обавезе по кредиту из члана 2. овог закона средствима која ће обезбедити корисник кредита.

Члан 7.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном листу СЦГ“.

67.

На основу члана 26. алинеја 7. Уставне повеље државне заједнице Србија и Црна Гора, доносим

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ОЗНАКАМА ГЕОГРАФСКОГ ПОРЕКЛА

Проглашава се Закон о ознакама географског порекла, који је донела Скупштина Србије и Црне Горе, на седници од 11. маја 2006. године.

П бр. 275
11. маја 2006. године
Београд

Председник
Србије и Црне Горе
Светозар Маровић, с. р.

ЗАКОН О ОЗНАКАМА ГЕОГРАФСКОГ ПОРЕКЛА

I. ПРЕДМЕТ И УСЛОВИ ЗАШТИТЕ

Члан 1.

Овим законом уређују се начин стицања и правна заштита ознака географског порекла.

Ознаке географског порекла су имена порекла и географске ознаке.

Члан 2.

Ознаке географског порекла употребљавају се за обележавање природних, пољопривредних и индустријских производа, производа домаће радиности и услуга.

Појам имена порекла

Члан 3.

Име порекла је географски назив земље, региона или локалитета који служи да означи производ који оданде потиче, чији су квалитет и посебна својства искључиво или битно условљена географском средином, која обухвата природне и људске факторе и чија се производња, прерада и припрема у целини одвијају на одређеном ограниченој подручју.

Појам географске ознаке

Члан 4.

Географска ознака је ознака која идентификује одређену робу као робу пореклом са територије

одређене земље, региона или локалитета са те територије, где се одређени квалитет, репутација или друге карактеристике робе суштински могу припрати њеном географском пореклу.

Традиционални и историјски називи

Члан 5.

Ознаку географског порекла чини и назив који није административни географски назив одређене земље, региона или локалитета, који је дугом употребом у промету постао општепознат као традиционални назив производа који потиче са тог подручја, или је у питању историјски назив тог подручја, ако испуњава услове из чл. 3. и 4. овог закона.

Хомонимни називи

Члан 6.

Ако су називи два или више места одакле производ потиче идентични, или готово идентични у писаном или изговореном облику (хомонимни називи), заштита таквих географских назива биће призната свим заинтересованим лицима која испуњавају услове прописане овим законом, на основу принципа праведног и равноправног третирања произвођача на тржишту и истинитог обавештавања потрошача, осим када то може да изазове забуну у јавности о тачном географском пореклу производа.

Називи који се не могу заштитити

Члан 7.

Ознаком географског порекла не може да се заштити назив:

- 1) који је противан јавном поретку или моралу;
- 2) који представља име заштићене биљне сорте или животињске врсте;
- 3) чији изглед или садржај може да створи забуну код потрошача у погледу природе, порекла, квалитета, начина производње или других карактеристика производа;
- 4) који представља тачан назив земље, региона или локалитета са кога производ потиче, али који код потрошача изазива лажну представу да производ потиче из друге земље, региона или локалитета;
- 5) који је услед дуготрајне употребе постао генетичан, односно уобичајен назив за означавање одређеног производа;
- 6) који није заштићен, или је престао да буде заштићен у земљи порекла, или који је престао да се користи у тој земљи.

Овим законом не штити се ознака географског порекла за производ од винове лозе ако је та ознака идентична са именом сорте грожђа која је постојала на територији Србије и Црне Горе пре 1. јануара 1995. године.

II. ОПШТЕ ОДРЕДБЕ О ПОСТУПКУ ЗАШТИТЕ

Заштита ознака географског порекла

Члан 8.

Правна заштита ознака географског порекла остварује се у управном поступку који води орган управе Савета министара надлежан за послове интелектуалне својине (у даљем тексту: надлежни орган).

Одлуке у поступку из става 1. овог члана коначне су и против њих се може водити управни спор.

Таксе и трошкови поступка**Члан 9.**

У управном поступку пред надлежним органом плаћају се таксе и накнаде трошкова поступка, са-гласно посебним прописима којима се уређују административне таксе и накнаде трошкова поступка и трошкова за пружање информационих услуга.

Регистри**Члан 10.**

Надлежни орган води Регистар пријава имена порекла, Регистар пријава географских ознака, Регистар пријава за признање статуса овлашћених корисника имена порекла, Регистар пријава за признање статуса овлашћених корисника географских ознака, Регистар имена порекла, Регистар географских ознака, Регистар овлашћених корисника имена порекла и Регистар овлашћених корисника географских ознака.

Регистри из става 1. овог члана имају статус јавних књига и заинтересована лица могу да их разгледају у присуству службеног лица.

Списе регистрованих ознака географског порекла, осим делова који уживају тајност, заинтересовано лице може да разгледа у присуству службеног лица.

На писмени захтев заинтересованог лица и уз плаћање прописане таксе, надлежни орган издаје копије докумената и одговарајуће потврде и уверења о чињеницима о којима води службену евиденцију.

Садржина регистрара из става 1. овог члана уређује се посебним прописом.

Доступност документације**Члан 11.**

Надлежни орган је дужан да заинтересованим ли-цима учини доступним своју документацију о озна-кама географског порекла.

Међународно регистровање ознаке географског порекла**Члан 12.**

Овлашћени корисник ознаке географског порекла, односно подносилац пријаве за признање статуса овлашћеног корисника ознаке географског порекла може да поднесе захтев за међународно ре-гистровање у складу са међународним уговором који обавезује Србију и Црну Гору.

Захтев за међународно регистровање из става 1. овог члана, уз плаћање прописане таксе, подноси се преко надлежног органа.

Садржина захтева за међународно регистровање ознаке географског порекла и поступање надлежног органа по том захтеву уређују се посебним про-писом.

Заступање**Члан 13.**

Страно физичко или правно лице у поступку пред надлежним органом мора заступати заступник уписан у Регистар заступника који води надлежни орган или адвокат.

У Регистар заступника који води надлежни орган уписују се физичка и правна лица која испуњавају ус-лове утврђене законом којим се уређују патенти.

III. ПОСТУПАК ПО ПРИЈАВИ ОЗНАКЕ ГЕОГРАФСКОГ ПОРЕКЛА**Покретање поступка за регистровање имена порекла, односно географске ознаке****Члан 14.**

Поступак за регистровање имена порекла, односно географске ознаке покреће се одговарајућом пријавом.

Пријаву имена порекла, односно географске оз-наке могу да поднесу:

1) домаћа физичка или правна лица која на одређеном географском подручју производе произ-воде који се означавају називом тог географског подручја;

2) удружења лица из тачке 1. овог става, при-вредне коморе, удружења потрошача и државни орга-ни заинтересовани за заштиту имена порекла, од-носно географске ознаке у оквиру својих ак-тивности;

3) страна физичка или правна лица, односно страна удружења, ако је име порекла, односно гео-графска ознака призната у земљи порекла, када то произилази из међународних уговора.

Пријава имена порекла, односно географске оз-наке може да се односи само на једну ознаку или име географског подручја и само на једну врсту произ-вода.

За подношење пријаве имена порекла, односно географске ознаке плаћа се прописана такса.

Битни делови пријаве**Члан 15.**

Битни делови пријаве имена порекла, односно географске ознаке су:

1) захтев за регистровање имена порекла, од-носно географске ознаке;

2) опис географског подручја;

3) подаци о специфичним карактеристикама производа.

Захтев за регистровање имена порекла, односно географске ознаке**Члан 16.**

Захтев за регистровање имена порекла, односно географске ознаке садржи:

1) податке о подносиоцу пријаве;

2) географски назив који се штити;

3) врсту производа који се обележава одређеним географским називом;

4) географски назив подручја или места из кога потиче производ који се обележава одређеним гео-графским називом;

5) потпис подносиоца пријаве;

6) доказ о плаћеној прописаној такси.

Ако пријаву подноси страно физичко или правно лице, односно страно удружење, захтев из става 1. овог члана треба да садржи и јавну исправу коју издаје надлежни орган у држави порекла којом се потврђује да је име порекла, односно географска оз-нака призната у држави порекла.

Захтев за регистровање имена порекла, уз еле-менте из става 1. овог члана, садржи и назначење ов-лашћене организације која врши контролу квали-тета производа.

Захтев за регистровање географске ознаке, уз елементе из става 1. овог члана, може да садржи и

изглед географске ознаке, ако поред речи садржи и евентуалне фигуративне делове, или само фигуративне делове који су подобни да идентификују географско порекло одређене робе.

Опис географског подручја

Члан 17.

Опис географског подручја садржи податке о географском подручју са кога потиче производ и обухвата ближе одређење административних граница тог подручја, географску мапу тог подручја и податке о географским и људским факторима који проузрокују специфичне карактеристике, квалитет или репутацију производа у питању.

Подаци о специфичним карактеристикама производа

Члан 18.

Подаци о специфичним карактеристикама производа, ако је у питању пријава географске ознаке, садрже опис начина производње производа, прецизно назначење специфичних карактеристика или квалитета производа, укључујући и податке о стеченој репутацији, одредбе о томе ко има право на употребу географске ознаке и под којим условима, као и одредбе о правима и обавезама корисника географске ознаке.

Подаци о специфичним карактеристикама производа, ако је у питању пријава имена порекла, подносе се у виду елабората о начину производње производа и посебним својствима и квалитету производа, који нарочито садржи:

- 1) податке о подносиоцу пријаве имена порекла и лицу овлашћеном да га представља;
- 2) географски назив који се штити;
- 3) податке о устаљеном начину и поступку производње производа;
- 4) податке о посебним својствима и квалитету производа;
- 5) доказ о извршеној контроли квалитета производа од стране овлашћене организације;
- 6) одредбе о начину обележавања производа;
- 7) одредбе о томе ко и под којим условима има право да користи име порекла;
- 8) одредбе о правима и обавезама корисника имена порекла;
- 9) податке одређене другим прописима којима се регулише квалитет производа.

Исправа из става 2. тачка 5. овог члана не сме бити старија од три месеца.

Датум подношења пријаве

Члан 19.

Пријава имена порекла, односно географске ознаке заводи се у одговарајући регистар пријава из члана 10. став 1. овог закона само ако садржи битне делове пријаве из члана 15. овог закона.

На пријави имена порекла, односно географске ознаке, поднетој непосредно надлежном органу, која садржи делове из члана 15. овог закона, забележиће се број пријаве и дан њеног пријема у надлежном органу и о томе ће се подносиоцу пријаве издати потврда.

Ако пријава имена порекла, односно географске ознаке не садржи битне делове из члана 15. овог закона, надлежни орган ће позвати подносиоцу пријаве да у року од 30 дана од дана пријема обавештења

отклони недостатке, уз упозорење да ће пријава бити одбачена.

Ако подносилац пријаве имена порекла, односно географске ознаке у остављеном року отклони недостатке, таквој пријави признаће се, посебним закључком, као датум подношења пријаве датум пријема у надлежном органу поднеска којим се недостатци отклањају и пријава ће се уписати у одговарајући регистар пријава.

Ако подносилац пријаве имена порекла, односно географске ознаке у остављеном року не отклони недостатке, надлежни орган ће закључком одбацити пријаву.

Редослед испитивања пријаве

Члан 20.

Пријаве се испитују по редоследу одређеном датумом њиховог подношења.

Изузетно од одредбе става 1. овог члана, пријава се решава по хитном поступку:

1) у случају поступка покренутог пред судом, царинским органом или органом инспекцијског надзора, на захтев суда, царинског органа или надлежног инспектората;

2) ако је поднесен захтев за међународно регистровање имена порекла, односно географске ознаке.

У случајевима из става 2. овог члана подноси се захтев за испитивање пријаве по хитном поступку.

За захтев за испитивање пријаве по хитном поступку из става 2. тачка 2. овог члана плаћа се посебна такса.

Испитивање уредности пријаве

Члан 21.

Пријава имена порекла, односно географске ознаке је уредна ако садржи све елементе из чл. 16. до 18. овог закона.

Ако утврди да пријава имена порекла, односно географске ознаке није уредна, надлежни орган ће писмено, уз навођење разлога, позвати подносиоцу пријаве да је уреди у року од 30 дана.

На образложени захтев подносиоца пријаве имена порекла, односно географске ознаке, уз плаћање прописане таксе, надлежни орган може да продужи рок из става 2. овог члана за време које сматра примереним, а најдуже три месеца.

Ако подносилац пријаве у остављеном року не уреди пријаву, или не плати таксу за њено уређивање, надлежни орган ће пријаву одбацити закључком.

У случају из става 4. овог члана, уз плаћање прописане таксе, подносилац пријаве имена порекла, односно географске ознаке може да поднесе предлог за повраћај у пређашње стање, у року од три месеца од дана пријема закључка о одбацивању.

Испитивање услова за регистровање

Члан 22.

Ако је пријава имена порекла, односно географске ознаке уредна у смислу члана 21. став 1. овог закона, надлежни орган испитује да ли су испуњени услови за регистровање имена порекла, односно географске ознаке.

У поступку испитивања услова за регистровање имена порекла, односно географске ознаке, надлежни орган је дужан да прибави мишљење надлежног органа оне државе чланице из које потиче

име порекла, односно географска ознака из пријаве о испуњености услова за регистровање имена порекла, односно географске ознаке.

Надлежни орган државе чланице из става 2. овог члана дужан је да тражено мишљење достави у року од 60 дана од дана када му је затражено.

Ако надлежни орган државе чланице из става 2. овог члана тражено мишљење не достави у року од 60 дана од дана када му је затражено, надлежни орган ће испуњеност услова за регистровање испитивати без прибављеног мишљења.

Решење о одбијању регистрања

Члан 23.

Ако је надлежни орган државе чланице дао негативно мишљење о испуњености услова за регистровање имена порекла, односно географске ознаке, или ако надлежни орган утврди да пријава имена порекла, односно географске ознаке не испуњава услове прописане овим законом за регистровање имена порекла, односно географске ознаке, надлежни орган ће писмено обавестити подносиоца пријаве о разлогима због којих име порекла, односно географска ознака не може да буде регистрована и позваће га да се у року од 60 дана изјасни о тим разлогима.

На образложени захтев подносиоца пријаве, уз плаћање прописане таксе, надлежни орган може да продужи рок из става 1. овог члана за време које сматра примереним, а најдуже три месеца.

Ако се подносилац пријаве у остављеном року изјасни о разлогима због којих име порекла, односно географска ознака не може да буде регистрована, надлежни орган је дужан да о његовом изјашњењу прибави мишљење надлежног органа државе чланице из члана 22. став 2. овог закона.

Ако надлежни орган државе чланице из члана 22. став 2. овог закона тражено мишљење не достави у року од 60 дана од дана када му је затражено, надлежни орган ће поступак испитивања испуњености услова за регистровање наставити без прибављеног мишљења.

Надлежни орган ће решењем одбити регистровање имена порекла, односно географске ознаке ако се подносилац пријаве имена порекла, односно географске ознаке уопште не изјасни, или ако се изјасни, а надлежни орган или надлежни орган државе чланице и даље сматра да се име порекла, односно географска ознака не може регистровати.

Претварање пријаве имена порекла у пријаву географске ознаке и обрнуто

Члан 24.

До окончања поступка, на захтев подносиоца пријаве имена порекла или географске ознаке, уз плаћање прописане таксе, пријава имена порекла може да се претвори у пријаву географске ознаке, и обрнуто.

У поступку испитивања испуњености услова за регистровање имена порекла, надлежни орган је дужан да предложи подносиоцу пријаве имена порекла њено претварање у пријаву географске ознаке, ако нису испуњени услови за регистровање имена порекла, али су испуњени услови за регистровање географске ознаке.

У поступку испитивања испуњености услова за регистровање географске ознаке, ако уочи да географска ознака испуњава услове, или да би могла да

испуни услове да буде регистрована као име порекла, надлежни орган је дужан да предложи подносиоцу пријаве географске ознаке њено претварање у пријаву имена порекла.

О претварању одговарајуће пријаве надлежни орган доноси посебан закључак.

Решење о регистровању и упис у одговарајући регистар

Члан 25.

Ако је надлежни орган државе чланице дао позитивно мишљење о испуњености услова за регистровање имена порекла, односно географске ознаке, или ако у року из члана 22. став 3. овог закона није дао мишљење, и ако надлежни орган нађе да пријава имена порекла, односно географске ознаке испуњава услове за регистровање имена порекла, односно географске ознаке који су прописани овим законом, надлежни орган ће донети решење о регистровању имена порекла, односно географске ознаке, и предметно име порекла, односно географску ознаку, са прописаним библиографским подацима уписанти у Регистар имена порекла, односно Регистар географских ознака.

Регистровано име порекла, односно регистрована географска ознака објављује се у службеном гласилу надлежног органа.

Трајање имена порекла, односно географске ознаке

Члан 26.

Трајање регистрованог имена порекла, односно регистроване географске ознаке није ограничено.

IV. ПОСТУПАК ПО ПРИЈАВИ ЗА ПРИЗНАЊЕ СТАТУСА ОВЛАШЋЕНОГ КОРИСНИКА ОЗНАКЕ ГЕОГРАФСКОГ ПОРЕКЛА

Покретање поступка за признавање статуса овлашћеног корисника

Члан 27.

Поступак за признавање статуса овлашћеног корисника имена порекла, односно географске ознаке покреће се пријавом за признавање статуса овлашћеног корисника имена порекла, односно географске ознаке.

Пријаву за признавање статуса овлашћеног корисника имена порекла, односно географске ознаке могу да поднесу физичка или правна лица која на одређеном географском подручју производе производе који се означавају називом тог географског подручја, као и удружења тих физичких и правних лица.

За подношење пријаве за признавање статуса овлашћеног корисника имена порекла, односно географске ознаке, плаћа се прописана такса.

Битни делови пријаве

Члан 28.

Битни делови пријаве за признавање статуса овлашћеног корисника имена порекла, односно географске ознаке су:

1) захтев за признавање статуса овлашћеног корисника имена порекла, односно географске ознаке;

2) доказ о обављању одређене делатности на одређеном географском подручју.

Битан део пријаве за признање статуса овлашћеног корисника имена порекла је и доказ о извршеној контроли квалитета производа од стране овлашћене организације наведене у пријави имена порекла.

Захтев за признање статуса овлашћеног корисника

Члан 29.

Захтев за признање статуса овлашћеног корисника имена порекла, односно географске ознаке садржи:

- 1) податке о подносиоцу пријаве;
- 2) географски назив који се штити;
- 3) врсту производа који се обележава одређеним географским називом;
- 4) назив подручја или места одакле производ потиче;
- 5) начин обележавања производа;
- 6) изглед географске ознаке или имена порекла;
- 7) назначење специфичних карактеристика производа;
- 8) потпис подносиоца пријаве;
- 9) доказ о плаћеној прописаној такси.

Захтев за признање статуса овлашћеног корисника имена порекла, уз елементе из става 1. овог члана, садржи и назначење овлашћене организације која врши контролу квалитета производа.

Доказ о обављању одређене делатности на одређеном подручју

Члан 30.

Доказом о обављању одређене делатности, односно производњи одређеног производа на одређеном подручју сматраће се одговарајуће потврде и решења издата од надлежних органа.

Доказ о извршеној контроли квалитета производа

Члан 31.

Доказом о извршеној контроли квалитета производа сматраће се исправа (уверење, сертификат, потврда или извештај) о извршеној контроли квалитета одређеног производа, издата од овлашћене организације која је у захтеву за регистровање имена порекла и захтеву за признање статуса овлашћеног корисника имена порекла наведена као организација која врши контролу производа, којом се потврђује да контролисани производ поседује сва она посебна својства и квалитет који су наведени у елаборату о начину производње производа и посебним својствима и квалитету производа из члана 18. став 2. овог закона.

Исправа из става 1. овог члана важи три месеца.

Датум подношења пријаве

Члан 32.

Пријава за признање статуса овлашћеног корисника имена порекла, односно географске ознаке заводи се у одговарајући регистар пријаве из члана 10. став 1. овог закона само ако садржи битне делове из члана 28. овог закона.

На пријави из става 1. овог члана поднетој непосредно надлежном органу, која садржи битне делове из члана 28. овог закона, забележиће се број пријаве и дан њеног пријема у надлежном органу, и о томе ће се подносиоцу пријаве издати потврда.

Ако пријава за признање статуса овлашћеног корисника имена порекла, односно географске ознаке не садржи делове из члана 28. овог закона, надлежни орган ће позвати подносиоца предметне пријаве да у року од 30 дана од дана пријема обавештења отклони недостатке, уз упозорење да ће пријава бити одбачена.

Ако подносилац пријаве за признање статуса овлашћеног корисника имена порекла, односно географске ознаке у остављеном року отклони недостатке, таквој пријави признаће се, посебним закључком, као датум подношења пријаве датум пријема у надлежном органу поднеска којим се недостатци откљају и пријава ће се уписати у одговарајући регистар пријава.

Ако подносилац пријаве за признање статуса овлашћеног корисника имена порекла, односно географске ознаке у остављеном року не отклони недостатке, надлежни орган ће закључком одбацити пријаву.

Редослед испитивања пријаве

Члан 33.

Пријаве се испитују по редоследу одређеном датумом њиховог подношења.

Изузетно од одредбе става 1. овог члана, пријава се решава по хитном поступку:

1) у случају поступка покренутог пред судом, царинским органом или органом инспекцијског надзора, на захтев суда, царинског органа или надлежног инспектората;

2) ако је поднесен захтев за међународно регистровање имена порекла, односно географске ознаке.

У случајевима из става 2. овог члана подноси се захтев за испитивање пријаве по хитном поступку.

За захтев за испитивање пријаве по хитном поступку из става 2. тачка 2. овог члана плаћа се посебна такса.

Испитивање уредности пријаве

Члан 34.

Пријава за признање статуса овлашћеног корисника имена порекла, односно географске ознаке је уредна ако садржи све одговарајуће елементе из чл. 29. до 31. овог закона, доказ о уплати таксе за пријаву и друге прописане податке.

Ако утврди да пријава из става 1. овог члана није уредна, надлежни орган ће писмено, уз навођење разлога, позвати подносиоца пријаве да је уреди у року од 30 дана.

На образложени захтев подносиоца пријаве за признање статуса овлашћеног корисника имена порекла, односно географске ознаке, уз плаћање прописане таксе, надлежни орган може да продужи рок из става 2. овог члана за време које сматра примереним, а најдуже три месеца.

Ако подносилац пријаве у остављеном року не уреди пријаву, или не плати прописану таксу, надлежни орган ће пријаву одбацити закључком.

У случају из става 4. овог члана, уз плаћање прописане таксе, подносилац пријаве за признање статуса овлашћеног корисника имена порекла, односно географске ознаке може да поднесе предлог за повраћај у пређашње стање, у року од три месеца од дана пријема закључка о одбацивању.

Испитивање услова за признање статуса овлашћеног корисника

Члан 35.

Ако је пријава за признање статуса овлашћеног корисника имена порекла, односно географске ознаке уредна у складу са одредбама чл. 29. до 31. овог закона, надлежни орган испитује да ли су испуњени услови за признање статуса овлашћеног корисника имена порекла, односно географске ознаке.

У поступку испитивања услова за признање статуса овлашћеног корисника имена порекла, односно географске ознаке, надлежни орган је дужан да прибави мишљење надлежног органа оне државе чланице из које потиче име порекла, односно географска ознака из пријаве о испуњености услова за признање статуса овлашћеног корисника имена порекла, односно географске ознаке.

Надлежни орган државе чланице из става 2. овог члана дужан је да тражено мишљење достави у року од 60 дана од дана када му је затражено.

Ако надлежни орган државе чланице из става 2. овог члана тражено мишљење не достави у року од 60 дана од када му је затражено, надлежни орган ће испуњеност услова за признање статуса овлашћеног корисника имена порекла, односно географске ознаке испитивати без прибављеног мишљења.

Решење о одбијању признања статуса овлашћеног корисника

Члан 36.

Ако је надлежни орган државе чланице дао негативно мишљење о испуњености услова за признање статуса овлашћеног корисника имена порекла, односно географске ознаке, или ако надлежни орган утврди да пријава за признање статуса овлашћеног корисника имена порекла, односно географске ознаке не испуњава услове прописане овим законом за признање статуса овлашћеног корисника имена порекла, односно географске ознаке, надлежни орган ће писмено обавестити подносиоцу пријаве о разлогима због којих му се не може пријавити статус овлашћеног корисника имена порекла, односно географске ознаке и позваће га да се у року од 60 дана изјасни о тим разлогима.

На образложени захтев подносиоца пријаве за признање статуса овлашћеног корисника имена порекла, односно географске ознаке, уз плаћање прописане таксе, надлежни орган може да продужи рок из става 1. овог члана за време које сматра примереним, а најдуже три месеца.

Ако се подносилац пријаве у остављеном року изјасни о разлогима због којих му се не може пријавити статус овлашћеног корисника имена порекла, односно географске ознаке, надлежни орган је дужан да о његовом изјашњењу прибави мишљење надлежног органа државе чланице из члана 35. став 2. овог закона.

Ако надлежни орган државе чланице из члана 35. став 2. овог закона тражено мишљење не достави у року од 60 дана од када му је затражено, надлежни орган ће поступак испитивања испуњености услова за признање статуса овлашћеног корисника ознаке географског порекла наставити без прибављеног мишљења.

Надлежни орган ће решењем одбити признање статуса овлашћеног корисника имена порекла, односно географске ознаке ако се подносилац пријаве уопште не изјасни, или ако се изјасни, а надлежни

орган или надлежни орган државе чланице и даље сматра да се подносиоцу пријаве не може признати статус овлашћеног корисника имена порекла, односно географске ознаке.

Претварање пријаве за признање статуса овлашћеног корисника имена порекла у пријаву за признање статуса овлашћеног корисника географске ознаке и обрнуто

Члан 37.

Ако је у току поступка по пријави за признање статуса овлашћеног корисника ознаке географског порекла, у складу са одредбом члана 24. овог закона, дошло до претварања пријаве имена порекла у пријаву географске ознаке, или претварања пријаве географске ознаке у пријаву имена порекла, подносилац пријаве за признање статуса овлашћеног корисника имена порекла, односно географске ознаке чије је претварање извршено, дужан је да, уз плаћање прописане таксе, поднесе захтев за претварање пријаве за признање статуса овлашћеног корисника имена порекла у пријаву за признање статуса овлашћеног корисника географске ознаке, или обрнуто.

Надлежни орган је дужан да без одлагања обавести све подносиоце пријаве за признање статуса овлашћеног корисника одређеног имена порекла, односно географске ознаке да је, у складу са одредбом члана 24. овог закона, поднет захтев за претварање пријаве имена порекла, односно географске ознаке.

О претварању одговарајуће пријаве надлежни орган доноси посебан закључак.

Закључак о плаћању таксе за признање статуса овлашћеног корисника

Члан 38.

Ако пријава за признање статуса овлашћеног корисника имена порекла, односно географске ознаке испуњава услове који су прописани овим законом, да се подносиоцу пријаве призна статус овлашћеног корисника имена порекла, односно географске ознаке, надлежни орган ће закључком позвати подносиоцу пријаве да плати таксу за признање статуса овлашћеног корисника имена порекла, односно географске ознаке, за прве три године и трошкове објаве података о овлашћеном кориснику имена порекла, односно географске ознаке, и да достави доказе о извршеним уплатама.

Ако подносилац пријаве у року од 30 дана не достави доказе о извршеним уплатама из става 1. овог члана, пријава ће се сматрати повученом, о чему се доноси закључак.

У случају из става 2. овог члана, подносилац пријаве за признање статуса овлашћеног корисника имена порекла, односно географске ознаке, може уз плаћање прописане таксе да поднесе предлог за повраћај у пређашње стање, у року од три месеца од дана пријема закључка о одбацивању пријаве.

Решење о признању и упис статуса овлашћеног корисника у одговарајући регистар

Члан 39.

Када подносилац пријаве за признање статуса овлашћеног корисника имена порекла, односно географске ознаке, достави доказе о извршеним уплатама из члана 38. став 1. овог закона, надлежни ор-

ган доноси решење о признању статуса овлашћеног корисника имена порекла, односно географске ознаке и признати статус подносиоца пријаве, са прописаним библиографским подацима, уписане у Регистар овлашћених корисника имена порекла, односно Регистар овлашћених корисника географских ознака.

Издавање исправе и објављивање података о статусу овлашћеног корисника

Члан 40.

Овлашћеном кориснику имена порекла, односно географске ознаке издаје се исправа о статусу овлашћеног корисника имена порекла, односно географске ознаке, а прописани подаци о признатом статусу објављују се у службеном гласилу.

Садржина исправе о статусу овлашћеног корисника из става 1. овог члана уређује се посебним прописом.

Трајање статуса овлашћеног корисника

Члан 41.

Статус овлашћеног корисника имена порекла, односно географске ознаке траје три године од дана уписа признатог статуса у Регистар овлашћених корисника имена порекла, односно Регистар овлашћених корисника географских ознака.

Статус овлашћеног корисника имена порекла, односно географске ознаке може, на захтев овлашћеног корисника, уз подношење доказа о испуњавању услова прописаних овим законом и плаћеној прописаној такси, да буде обновљен неограничен број пута, све док траје одговарајуће име порекла, односно географска ознака.

Садржина захтева из става 2. овог члана уређује се посебним прописом.

V. САДРЖИНА И ОБИМ ПРАВА КОЈЕ ИМА ОВЛАШЋЕНИ КОРИСНИК ОЗНАКЕ ГЕОГРАФСКОГ ПОРЕКЛА

Коришћење регистрованог имена порекла, односно географске ознаке

Члан 42.

Регистровано име порекла, односно географску ознаку, могу да користе само лица којима је признат статус овлашћених корисника тог имена порекла, односно те географске ознаке, и која су уписане у одговарајући регистар.

Овлашћени корисници имена порекла, односно географске ознаке, имају право да име порекла, односно географску ознаку користе за обележавање производа на које се име порекла, односно географска ознака односи.

Овлашћени корисници имена порекла имају искључиво право да свој производ обележавају ознаком „контролисано име порекла“.

Права из ст. 2. и 3. овог члана обухватају и употребу имена порекла, односно географске ознаке на амбалажи, каталогима, проспектима, огласима, постерима и другим облицима понуде, упутствима, рачунима, пословној преписци и другим облицима пословне документације, као и увоз и извоз производа обележених тим именом порекла, односно том географском ознаком.

Недозвољене радње

Члан 43.

Лица која немају статус овлашћених корисника имена порекла, односно географске ознаке, не смеју да користе регистровано име порекла, односно регистровану географску ознаку, њен превод, транскрипцију или транслитерацију, исписану било којим типом слова, у било којој боји, или изражену на било који други начин, за обележавање производа, и ако се тој географској означи, односно имену порекла, додају речи „врста“, „тип“, „начин“, „имитација“, „по поступку“ и слично, чак и ако је наведено истинито географско порекло производа.

Однос према раније регистрованом жигу

Члан 44.

Одредбе овог закона неће утицати на услове за регистровање, ваљаност регистрације жига или права на коришћење жига, који је идентичан, или сличан регистрованој географској означи, уколико је жиг у питању пријављен, или регистрован у доброј вери, или су права на жиг стечена кроз употребу у доброј вери пре подношења пријаве географске ознаке.

Употреба личног имена

Члан 45.

Одредбе овог закона ни на који начин неће утицати на било које лице да, у свом пословању, користи своје лично име, или име свог претходника у послу, осим ако се то име користи на такав начин да доведе потрошаче у заблуду.

Забрана преноса

Члан 46.

Регистровано име порекла, односно регистрована географска ознака не може да буде предмет уговора о преносу права, лиценци, залоги, франшизи и слично.

Ако је регистровано име порекла, односно регистрована географска ознака предмет пријављеног или регистрованог жига, такав жиг не може да се преноси, уступа, даје у залогу и слично.

VI. ОГЛАШАВАЊЕ НИШТАВИМ РЕШЕЊА О РЕГИСТРОВАЊУ ОЗНАКЕ ГЕОГРАФСКОГ ПОРЕКЛА, ОДНОСНО РЕШЕЊА О ПРИЗНАЊУ СВОЈСТВА ОВЛАШЋЕНОГ КОРИСНИКА

Члан 47.

На писмени предлог заинтересованог лица, надлежни орган може да огласи ништавим решење о регистровању ознаке географског порекла, односно решење о признању својства овлашћеног корисника, ако утврди да у време његовог доношења нису били испуњени услови за регистровање ознаке географског порекла, односно за признање својства овлашћеног корисника.

Предлог за оглашавање ништавим решења о регистровању ознаке географског порекла, односно о признавању својства овлашћеног корисника

Члан 48.

Предлог из члана 47. овог закона подноси се у два примерка и садржи:

- 1) податке о подносиоцу предлога;
- 2) назначење да се тражи оглашавање ништавим решења о регистровању ознаке географског порекла, односно о признавању својства овлашћеног корисника;
- 3) регистарски број ознаке географског порекла чије се оглашавање ништавим тражи, односно регистарски број ознаке географског порекла против чијег овлашћеног корисника је поднет предлог;
- 4) податке о овлашћеном кориснику ознаке географског порекла чије се оглашавање ништавим тражи;
- 5) разлоге због којих се тражи оглашавање ништавим;
- 6) доказе о наведеним разлозима;
- 7) уредно пуномоћје када се поступак покреће преко пуномоћника и
- 8) доказ о уплати прописане таксе за предлог.

Ако предлог за оглашавање ништавим решења о регистровању ознаке географског порекла, односно о признавању статуса овлашћеног корисника не испуњава прописане услове из става 1. овог члана, надлежни орган ће писмено позвати предлагача да уреди предлог, у року од 30 дана од дана пријема позива.

Ако предлагач у року из става 2. овог члана не уреди предлог, надлежни орган ће предлог одбацити закључком.

Поступак по уредном предлогу

Члан 49.

Уредан предлог из члана 47. овог закона надлежни орган ће доставити противнику предлагача и позвати га да, у року од 30 дана од дана пријема позива, достави свој одговор.

У поступку по предлогу из члана 47. овог закона надлежни орган може да закаже усмену расправу.

Ако подносилац предлога за оглашавање ништавим решења о регистровању ознаке географског порекла, односно о признавању статуса овлашћеног корисника, у току поступка одустане од свог предлога, надлежни орган може да настави поступак по службеној дужности.

У поступку по предлогу за оглашавање ништавим ознаке географског порекла сходно се примењују одредбе члана 22. ст. 2, 3. и 4, члана 23, члана 35. ст. 2, 3. и 4. и члана 36. овог закона.

Члан 50.

После спроведеног поступка по предлогу из члана 47. овог закона, надлежни орган може да донесе решење о оглашавању ништавим решења о регистровању ознаке географског порекла, односно о признавању статуса овлашћеног корисника, или решење о одбијању предлога.

У року од три месеца од правоснажности одлуке којом је оглашено ништавим решење о регистровању ознаке географског порекла, односно решење о статусу овлашћеног корисника, надлежни орган ће у свом службеном гласилу објавити прописане податке из те одлуке.

Члан 51.

Оглашавање ништавим решења о регистровању ознаке географског порекла, односно о признавању статуса овлашћеног корисника нема дејство на судске одлуке у вези са утврђивањем повреде права које су у моменту доношења тог решења биле правоснажне, под условом да је тужилац, односно овлашћени корисник ознаке географског порекла био савестан.

VII. ПРЕСТАНАК ОЗНАКЕ ГЕОГРАФСКОГ ПОРЕКЛА

Престанак имена порекла, односно географске ознаке у земљи порекла

Члан 52.

Регистровано име порекла, односно регистрована географска ознака престаје да важи ако јој престане заштита у земљи њеног порекла.

На захтев заинтересованог лица, уз подношење потврде издате од стране надлежног органа земље порекла одређеног имена порекла, односно географске ознаке, или по пријему обавештења надлежног органа земље порекла одређеног имена порекла, односно географске ознаке да је том имену порекла, односно географској означи престала заштита у земљи порекла, надлежни орган ће донети решење о престанку важења имена порекла, односно географске ознаке.

Решење из става 2. овог члана надлежни орган ће уписати у одговарајући регистар и у свом службеном гласилу ће објавити прописане податке о престанку важења имена порекла, односно географске ознаке.

Престанак географске ознаке на основу судске одлуке

Члан 53.

Заинтересовано лице тужбом може да покрене поступак за утврђење да је одређена географска ознака постала генеричан, односно уобичајен назив за одређени производ.

Поступак из става 1. овог члана води надлежни суд државе чланице.

Регистрована географска ознака престаје да важи на основу правоснажне судске одлуке којом се утврђује да је постала генеричан, односно уобичајени назив за одређени производ.

Регистрована географска ознака која је у својој земљи порекла регистрована и заштићена као име порекла не може да буде проглашена генеричним, односно уобичајеним називом за одређени производ, све док таква заштита траје у земљи порекла.

По пријему судске одлуке из става 3. овог члана, надлежни орган ће одлуку уписати у одговарајући регистар и у свом службеном гласилу ће објавити прописане податке о престанку важења географске ознаке.

VIII. ПРЕСТАНАК И УКИДАЊЕ СТАТУСА ОВЛАШЋЕНОГ КОРИСНИКА

Престанак статуса овлашћеног корисника имена порекла, односно географске ознаке

Члан 54.

Статус овлашћеног корисника имена порекла, односно географске ознаке престаје и пре истека предвиђеног рока из члана 41. став 1. овог закона:

1) ако се овлашћени корисник имена порекла, односно географске ознаке одрекне свог статуса – наредног дана од дана предаје надлежном органу поднеска о одрицању;

2) ако је на основу члана 52., односно члана 53. овог закона престало име порекла, односно географска ознака, на основу одлуке надлежног органа – даном одређеним том одлуком;

3) ако је престало правно лице, односно ако је умрло физичко лице које има статус овлашћеног корисника – даном престанка, односно смрти, осим ако тај статус није прешао на правне следбенике правног лица.

Укидање решења о признању статуса овлашћеног корисника

Члан 55.

Решење о признању статуса овлашћеног корисника имена порекла, односно географске ознаке, па захтев заинтересованог лица, надлежни орган може да укине ако утврди да су престали да постоје услови за признање статуса овлашћеног корисника имена порекла, односно географске ознаке, који су предвиђени овим законом.

У поступку по захтеву за укидање решења о признању статуса овлашћеног корисника имена порекла, односно географске ознаке, овлашћени корисник имена порекла, односно географске ознаке, дужан је да докаже да постоје законом прописани услови за признање статуса овлашћеног корисника имена порекла, односно географске ознаке.

Ако подносилац захтева за укидање решења о признању статуса овлашћеног корисника имена порекла, односно географске ознаке, у току поступка одустане од свог захтева, надлежни орган може да настави поступак по службеној дужности.

У поступку по захтеву за укидање решења о признању статуса овлашћеног корисника имена порекла, односно географске ознаке, сходно се примењују одредбе члана 35. ст. 2, 3. и 4. и члана 36. овог закона.

Лицу које је уписано као овлашћени корисник имена порекла, односно географске ознаке у одговарајући регистар, статус овлашћеног корисника имена порекла, односно географске ознаке престаје наредног дана од дана правоснажности решења о укидању решења о признању статуса овлашћеног корисника имена порекла, односно географске ознаке.

IX. ГРАЂАНСКОПРАВНА ЗАШТИТА

Заштита у случају повреде регистроване ознаке географског порекла

Члан 56.

У случају повреде регистрованог имена порекла, односно географске ознаке, тужилац може тужбом да захтева:

1) утврђење повреде имена порекла, односно географске ознаке;

2) престанак повреде имена порекла, односно географске ознаке;

3) уништење или преиначење предмета којима је извршена повреда имена порекла, односно географске ознаке;

4) уништење или преиначење алата и опреме уз помоћ којих су произведени предмети којима је извршена повреда имена порекла, односно географске ознаке, ако је то неопходно за спречавање повреде;

5) накнаду имовинске штете и оправданих трошкова поступка;

6) објављивање пресуде о трошку туженог;

7) давање података о трећим лицима која су учествовала у повреди географске ознаке, односно имена порекла.

Лице које повреди регистровано име порекла, односно географску ознаку одговора за штету по општим правилима о накнади штете.

Ако је повреда регистрованог имена порекла, односно географске ознаке учињена намерно, тужилац може да захтева накнаду до троструког износа стварне штете и измакле добити.

Поступак по тужби из става 1. овог члана је хијант.

Повреда регистрованог имена порекла, односно географске ознаке

Члан 57.

Повредом регистрованог имена порекла, односно географске ознаке, сматра се свако неовлашћено коришћење имена порекла, односно географске ознаке од стране било ког учесника у промету, у складу са одредбама чл. 42. и 43. овог закона.

Повредом регистрованог имена порекла, односно географске ознаке, сматра се и подражавање тог имена порекла, односно географске ознаке.

Активна легитимација за тужбу

Члан 58.

Тужбу због повреде регистрованог имена порекла, односно географске ознаке из члана 56. овог закона, могу да поднесу лица из члана 14. став 2. овог закона, овлашћени корисници имена порекла, односно географске ознаке и јавни, односно државни тужилац.

Ако је пред надлежним органом или судом покренут поступак из чл. 47, 52, 53. и 55. овог закона, суд који поступа по тужби из члана 56. овог закона дужан је да застане са поступком до коначне одлуке надлежног органа, односно суда.

Рок за подношење тужбе

Члан 59.

Тужба због повреде регистрованог имена порекла, односно географске ознаке, може да се поднесе у року од три године од дана када је тужилац сазнао за повреду и учниоца, а најдоцније у року од пет година од дана када је повреда први пут учињена.

X. ПРИВРЕМЕНЕ МЕРЕ

Привремена мера одузимања или искључења производа из промета

Члан 60.

На захтев лица које учини вероватним да је регистровано име порекла, односно географска ознака повређена, или да ће бити повређена, суд може да

одреди привремену меру одузимања или искључења из промета производа којима се врши повреда, средстава за производњу тих производа, односно меру забране настављања започетих радњи којима би могла да се изврши повреда регистрованог имена порекла, односно географске ознаке.

Обезбеђење доказа

Члан 61.

На захтев лица које учини вероватним да је регистровано име порекла, односно географска ознака повређена, односно да може да дође до такве повреде, или да постоји опасност од настанка неотклоњиве штете, као и да постоји оправдана сумња да ће докази о томе бити уништени или да ће их касније бити немогуће прибавити, суд може приступити обезбеђењу доказа без претходног обавештења или саслушања лица од кога се докази прикупљају.

Обезбеђењем доказа у смислу става 1. овог члана сматра се преглед просторија, возила, књига, докумената, као и заплена предмета, испитивање сведока и вештака.

Лицу од кога се докази прикупљају судско решење о одређивању привремене мере ради обезбеђења доказа биће уручено у тренутку прикупљања доказа, а одсутном лицу чим то постане могуће.

Рок за тражење привремених мера

Члан 62.

Привремена мера из члана 60. овог закона и мера обезбеђења доказа из члана 61. овог закона могу се тражити и пре подношења тужбе због повреде регистрованог имена порекла, односно географске ознаке, под условом да се тужба поднесе у року од 15 дана од дана извршења привремене мере, односно мере обезбеђења доказа.

Жалба против решења којим је суд одредио привремену меру из члана 60. овог закона и меру обезбеђења доказа из члана 61. овог закона не одлаже извршење решења.

Средства обезбеђења

Члан 63.

На захтев лица против кога је покренут поступак због повреде регистрованог имена порекла, односно географске ознаке, или поступак за изрицање привремене мере, суд може да одреди полагање одговарајућег новчаног износа као средства обезбеђења у случају неоснованости захтева, на терет подносиоца захтева.

Обавеза пружања информација

Члан 64.

Суд може да нареди лицу које је извршило повреду регистрованог имена порекла, односно географске ознаке, да пружи информацију о трећим лицима која су учествовала у повреди регистрованог имена порекла, односно географске ознаке, и о њиховим дистрибутивним каналима.

Лице из става 1. овог члана које не изврши обавезу пружања информације одговара за штету која из тога произађе.

XI. КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 65.

Казниће се за привредни преступ новчаном казном привредно друштво, предузеће или друго правно лице које на начин из члана 57. повреди регистровано име порекла, односно регистровану географску ознаку (члан 57).

За радње из става 1. овог члана казниће се за привредни преступ новчаном казном и одговорно лице у привредном друштву, предузећу или другом правном лицу.

Члан 66.

За радње из члана 65. став 1. овог закона казниће се за прекршај новчаном казном предузећник и друго физичко лице (члан 57).

Члан 67.

Казниће се за прекршај новчаном казном привредно друштво, предузеће или друго правно лице које се неовлашћено бави заступањем у остваривању права из овог закона (члан 13).

За радње из става 1. овог члана казниће се за прекршај новчаном казном и одговорно лице у привредном друштву, предузећу или другом правном лицу.

Казниће се за прекршај новчаном казном физичко лице које се неовлашћено бави заступањем у остваривању права из овог закона (члан 13).

Члан 68.

Висине новчаних казни из чл. 65. до 67. овог закона утврђују се прописима држава чланица.

За вођење поступка и изрицање казни надлежни су судови, односно органи за прекршаје држава чланица.

XII. ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Важење установљених имена порекла, односно географских ознака

Члан 69.

Ознаке порекла и географске ознаке које важе на дан ступања на снагу овог закона остају на снази и на њих ће се примењивати одредбе овог закона.

Одредбе овог закона примењиваће се и на пријаве поднесене до дана ступања на снагу овог закона, а по којима управни поступак није окончан.

Установљене ознаке порекла биће преименоване у регистрована имена порекла, а установљене географске ознаке биће преименоване у регистроване географске ознаке.

У складу са одредбом става 3. овог члана биће преименован и статус овлашћених корисника.

Постојећи регистри

Члан 70.

Пропис за извршење овог закона донеће се у року од шест месеци од дана ступања на снагу овог закона.

У року од 30 дана од дана ступања на снагу прописа из става 1. овог члана, постојећи регистри ће се раздвојити, преименовати и установити, у складу са чланом 11. став 1. овог закона.

Члан 71.

Даном ступања на снагу овог закона престаје да важи Закон о географским ознакама порекла („Службени лист СРЈ”, бр. 15/95 и 28/96).

Члан 72.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном листу СЦГ”.

68.

На основу члана 26. алинеја 7. Уставне повеље државне заједнице Србија и Црна Гора, доносим

УКАЗ**О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О РАЧУНАЊУ ВРЕМЕНА**

Проглашава се Закон о рачунању времена, који је донела Скупштина Србије и Црне Горе, на седници од 11. маја 2006. године.

П бр. 286
11. маја 2006. године
Београд

Председник
Србије и Црне Горе
Светозар Маровић, с. р.

**ЗАКОН
О РАЧУНАЊУ ВРЕМЕНА**

Члан 1.

У Србији и Црној Гори важи време које одговара универзалном координираном времену, увећаном за један час (средњоевропско зонско време).

Члан 2.

У односу на време из члана 1. овог закона, уводи се летње рачунање времена, померањем за један час унапред.

Летње рачунање времена почиње последње недеље у марту и завршава се последње недеље у октобру.

Члан 3.

Летње рачунање времена почиње у недељу у 2 h, 00 min, 00 s, тако што се, померањем за један час унапред, време у 2 h, 00 min, 00 s рачуна као 3 h, 00 min, 00 s.

Летње рачунање времена завршава се у недељу у 3 h, 00 min, 00 s тако што се, померањем за један час уназад, време у 3 h, 00 min, 00 s рачуна као 2 h, 00 min, 00 s.

Час који се последње недеље у октобру, због померања за један час уназад, појављује два пута између 2 h, 00 min, 00 s и 3 h, 00 min, 00 s, означава се први пут као час 2A, а други пут као час 2B.

Члан 4.

Даном ступања на снагу овог закона престаје да важи Закон о рачунању времена („Службени лист СРЈ”, бр. 41/94 и 29/97).

Члан 5.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном листу СЦГ”.

69.

На основу члана 2. тачка 6. Закона о Савету министара („Службени лист СЦГ”, бр. 21/2003), Савет министара доноси

**РЕШЕЊЕ
О КОРИШЋЕЊУ СРЕДСТАВА
ТЕКУЋЕ РЕЗЕРВЕ**

1. Из средстава одобрених Законом о буџету Републике Србије за 2006. годину („Службени гласник РС”, бр. 106/2005), у Разделу 70. Служба за финансирање надлежности државне заједнице Србија и Црна Гора, функционална класификација 110 – Извршни и законодавни органи, финансијски и фискални послови и спољни послови, економска класификација 499 – Текућа резерва, одобравају се Председнику Србије и Црне Горе – Кабинету председника средства у износу од 4.414.749 динара.

2. Средства из тачке 1. овог решења расподељују се на Раздео 62. Председник Србије и Црне Горе – Кабинет председника, функционална класификација 110 – Извршни и законодавни органи, финансијски и фискални послови и спољни послови, економска класификација 423 – Услуге по уговору у износу од 4.414.749 динара, тако да укупан план средстава за 2006. годину за економску класификацију 423 – Услуге по уговору износи 16.536.749 динара.

3. Ово решење извршиће Служба за финансирање надлежности Србије и Црне Горе, преко Министарства финансија Републике Србије – Сектор трезора.

4. Ово решење објављује се у „Службеном листу СЦГ”.

Савет министара

8 бр. 401-27/2006
12. маја 2006. године
Београд

Председник
Србије и Црне Горе
Светозар Маровић, с. р.

САДРЖАЈ:

Страна

61. Закон о задужењу Србије и Црне Горе код Банке за развој Савета Европе (Пројекат 1539-2005)	1
62. Закон о задужењу Србије и Црне Горе код Европске заједнице (до 25.000.000 евра)	1
63. Закон о задужењу Србије и Црне Горе код Републике Француске по Финансијском протоколу између Савета министара Србије и Црне Горе и Владе Републике Француске	2
64. Закон о задужењу Србије и Црне Горе код Европске инвестиционе банке (Пројекат А – воде и канализације у Црној Гори)	3
65. Закон о задужењу Србије и Црне Горе код Међународног удружења за развој (Аванс за припрему Пројекта за одрживи развој туризма у Црној Гори)	3
66. Закон о задужењу Србије и Црне Горе код Републике Пољске по Споразуму између Савета министара Србије и Црне Горе и Владе Републике Пољске о пружању кредитита за везану помоћ	4
67. Закон о ознакама географског порекла	5
68. Закон о рачунању времена	15
69. Решење о коришћењу средстава текуће резерве	15